

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De Accidia vitanda. Cap. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

Eius sororem esse detractionem, vitium grauisimū; quod oratorio quodam modo peius esse dixit sanctus Chrysostomus, quā corpus occidere. occidit enim detractor, & quasi dilaniat famam; quæ pluris est faciendā, quā vita.

De Luxuria. Cap. XIII.

DE Luxuria pluribus dicat, adimere vsū rationis, homines belluas efficere; eius comites esse pœnitentiam & infamiam, esse plerunquē pœnam peccati.

De vitanda Gula. Cap. XIIIII.

DE vitio Gula, quæ est inordinatus appetitus cibi, cūm dixerit, inculcet edendum, vt viuamus; non viuendum, vt edamus: paucis minimisq; contentam esse naturam: plures iugulasse gulam, quā gladium: saturitatem fame peiorem, vt sanctus probat Chrysostomus: gulam matrem incontinentiæ, et altricem egritudinum, ac multarum miseriarum esse. Acrius reprehendet pauperes, qui gula indulgentes, rem familiarem minuunt.

De vitanda Ira. Cap. XV.

IRAM vitandam probabit, quia est comes stultitiæ, inimica consilij, mater pœnitentiæ, nutrix iurgiorum, inimicitiarum, & variarum calamitatum: audienda illa verba beati Augustini: Volo vos irasci, vt non peccetis: vt autē non peccetis, quibus debetis irasci, nisi vobis? quid est enim homo pœnitens, nisi homo sibi iratus?

De Accidia vitanda. Cap. XVI.

CV M verò de Accidia vitanda sermonem habebit Ecclesiasticus orator, eam originem vitiorum nominabit,

minabit, pusillanimitatis, atq; etiam malitia magistram: eos, qui hoc laborant vitio, indignos esse nomine hominis; cum ad agendum, & contemplandum, ac etiam ad laborem procreati simus: nihil magis studere sathanam, quàm vt animas otiosas inueniat, eas vt in suam tyrannidem redigat.

De vitandis peccatis alienis.

Cap. XVII.

COMMEMORABIT sæpè maximè fugienda illa peccata, quæ aliena vocantur: propterea, quòd, cum ab alijs committantur, nobis etiam nocent: quoniam aliqua ratione illis communicamus. Porro communicant peccatis alienis homines, consilio, iussione, consensu, irritatione, laudatione, siue adulatione, reticètia, conniuentia, rei alienæ participatione, praua facti defensione. Peccant consilio, qui alicuius sceleris committendi sunt vel auctores, consultores, vel ministri, vt fuit Achytophel: quo improbo & infelici consiliario Absolom in patrem coniurando, vsus est. Consilio peccant, qui in perniciofa arte versantur, hortantes homines ad singulare certamen, ad vltiscendas iniurias; cum nulla possit esse nobilior victoria, quàm seipsum vincere: eadem ratione peccant, qui hortantur alios ad libidinem, vt lenones, vilissimum hominum genus. Iussione peccauit Dauid, homo alias secūdum cor Dei, cum iussit Vriam interfici, vt eius vxore potiretur. Consensu peccauit Pilatus in nece Domini nostri IESV CHRISTI. Peccant innumerabiles homines, putātes, quia ipsi à peccatis se abstinent, et si alijs consentiant peccātibus, minimè peccare. Quare illæ audiūtur voces: Sua res agitur, nihil ad me, ipse viderit.

C 2

Doce-